

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Odvolací finanční ředitelství

Atbildētājs apelācijas tiesvedībā: Český rozhlas

Prejudiciālie jautājumi

Vai sabiedriskā apraide, kas tiek finansēta no likumā noteiktas nodevas likumā noteiktā apmērā, pamatojoties uz radio uztvērēja esamību īpašumā, valdījumā vai lietojumā uz cita likumīga pamata, var tikt uzskatīta par atbilstoši Padomes Sestās direktīvas 77/388/EEK ⁽¹⁾ par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, 13. panta A. daļas 1. punkta q) apakšpunktam no PVN atbrīvojamu “pakalpojuma sniegšanu par atlīdzību” šīs direktīvas 2. panta 1. punkta izpratnē, vai arī tā ir darbība, kas nav saimnieciska darbība, par kuru saskaņā ar Sestās direktīvas 2. pantu PVN vispār nav jāmaksā un uz kuru tādējādi neattiecas šīs direktīvas 13. panta A. daļas 1. punkta q) apakšpunktā paredzētais atbrīvojums no PVN?

⁽¹⁾ OV L 145, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 21. janvārī iesniedza Finanzgericht München (Vācija) – Josef Plöckl/Finanzamt Schrobenhausen

(Lieta C-24/15)

(2015/C 138/38)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht München

Pamatlietas puses

Prasītājs: Josef Plöckl

Atbildētāja: Finanzamt Schrobenhausen

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK ⁽¹⁾ 22. panta 8. punkts un 28.c panta A daļas a) punkta pirmā daļa un d) punkts ļauj atteikt atbrīvojumu no nodokļa par piegādi Kopienas iekšienē (šajā gadījumā: pārvešana Kopienas iekšienē), ja piegādātājs nav izpildījis visus iespējamus pasākumus attiecībā uz apgrozījuma nodokļa identifikācijas numura norādīšanas formālajām prasībām, taču konkrētu norāžu par krāpšanu nav, prece ir tikusi pārvesta uz citu dalībvalsti, un pastāv arī citi priekšnoteikumi atbrīvošanai no nodokļa?

⁽¹⁾ Padomes 1977. gada 17. maija Sestā direktīva 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, OV L 145, 1. lpp., ar grozījumiem.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 22. janvārī iesniedza Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana (Itālija) – Pippo Pizzo/CRGT srl

(Lieta C-27/15)

(2015/C 138/39)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana

Pamatlietas puses

Prasītājs: Pippo Pizzo

Atbildētājs: CRGT srl

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru [par to, kā koordinēt būvdarbu publiskā iepirkuma, piegādes publiskā iepirkuma un pakalpojumu publiskā iepirkuma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru] ⁽¹⁾, 47. un 48. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem netiek pieļauts tāds valsts tiesiskais regulējums kā iepriekš minētais Itālijas tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru uzņēmumam ir atļauts daļēji izmantot citu uzņēmumu spējas atbilstoši iepriekš izklāstītajiem noteikumiem attiecībā uz pakalpojumu sniegšanu?
- 2) Vai Eiropas Savienības principi, it īpaši tiesiskās palāpības aizsardzības, tiesiskās noteiktības un samērīguma principi, pieļauj tādu dalībvalsts tiesību normu, ar kuru atļauts no publiskā iepirkuma procedūras izslēgt uzņēmumu, kurš nav sapratis, ka tam ir pienākums samaksāt maksājumu – par kura neizpildi sods ir izslēgšana no procedūras –, lai piedalītos iepriekš minētajā procedūrā, jo šis pienākums nav ticis minēts publiskā iepirkuma dokumentācijā, lai arī šī pienākuma esamību nevar nepārprotami izsecināt no šajā dalībvalstī spēkā esošo tiesību aktu teksta, bet tas tomēr izriet, veicot divas juridiskas darbības, pirmkārt, plaši interpretējot atsevišķas šīs dalībvalsts pozitīvo tiesību normas un, otrkārt, saskaņā ar šīs plašās interpretācijas rezultātu automātiski iekļaujot obligātās tiesību normas publiskā iepirkuma dokumentācijā?

⁽¹⁾ OV L 134, 114. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 23. janvārī iesniedza *College van Beroep voor het Bedrijfsleven* (Nīderlande) – *Koninklijke KPN NV u.c./Autoriteit Consument en Markt (ACM)*

(Lieta C-28/15)

(2015/C 138/40)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Pamatlietas puses

Prasītājas: *Koninklijke KPN NV* un *KPN BV*, *T-Mobile Netherlands BV*, *Tele2 Nederland BV*, *Ziggo BV*, *Vodafone Libertel BV*, *UPC Nederland BV* un *UPC Business BV*

Atbildētāja: *Autoriteit Consument en Markt (ACM)*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Pamatdirektīvas ⁽¹⁾ 4. panta 1. punkts, kopsakarā ar Piekļuves direktīvas ⁽²⁾ 8. un 13. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka principā strīdā par valsts regulatīvās iestādes (VRI) noteikta izmaksorientēta tarifa savienojuma pabeigšanas zvana pakalpojumu vairumtirdzniecības tirgū tiesiskumu valsts tiesa var pasludināt spriedumu, kas neatbilst Komisijas 2009. gada 7. maija lēmuma par savienojuma pabeigšanas tarifu reglamentāciju fiksētajos un mobilajos tīklos Eiropas Savienībā (2009/396/EK) ⁽³⁾, kurā *pure-BULRIC* ir ieteikta kā atbilstošā cenu regulācijas metode savienojuma pabeigšanas tirgos, ja tiesa tā uzskata, pamatojoties uz tās izskatīšanā esošās lietas faktiskajiem apstākļiem un/vai atbilstoši valsts vai pārvalstisko tiesību apsvērumiem?